

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преподобна Меланія
Молодша, Римлянка(439)**

**St. Melania the Younger of
Rome (439)**

**Sainte Mélanie La Jeune de
Rome (439)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Премудра Меланіє Ти стала чистою посудою!»(Уривок Тропаря)

На 13-го січня (це 31-го грудня за юліанським календарем) українці мають звичай святкувати початок нового громадянського року (церковний Новий Рік святкуємо 1/14 вересня, т. зв. Індикт, який знаменує початок нового кола в природі після жнив). Ці святкування українці називають «Маланкою» а ця назва походить від імені Святої того дня, Преподобної Меланії Молодшої, Римлянки, що упокоїлась у цей день у р. 439.

Цю Меланію звемо Молодшою для того, щоб відрізнити її від її побожної бабці по батькові, Меланії Старшої, яку також прославляють, як Святу. Юна Меланія народилась заможним батькам, які жили на Келійській горі. Це одна із семи гір, на яких побудовано місто Рим. Їх дім був недалеко від Церкви Свв. Івана й Павла, двох вояків, яких стратив римський Імператор Юліян Відступник за те, що вони відмовлялися зректись Віри в Христа і принести жертву богам язичників. А цю Церкву побудували на фундаменті однієї з домашніх Церков, в яких, було, сходилися Християни

для спільної молитви перед тим, як зняв заборону Християнства Імператор Константин, якому служили були вояки Іван та Павло.

Батьки Меланії обіцяли одружити її з юнаком Апініяном, що також походив з заможної родини. Дівчина мала нахил до аскетичного життя за зразком її бабці. Однак вона була послушна батькам і одружилась із юнаком. Їм народились дівчинка та хлопчик. Однак дітки дуже скоро помирали і молодята спільно погодились жити, як брат і сестра. Таким чином Меланія мала змогу йти за своїм покликанням. Вона тоді була в віці 20 літ а Апініяна вік був 24 літ.

Вони продали свої маєтки в Римі та Іспанії і вживали фонди, щоб основувати та підтримувати церкви, монастирі, лікарні, вдів та сиріт. Одного разу вони знаходилися на кораблі, якого завернула з дороги буря, яку моряки уважали виявом Божого гніву. Та Меланія вбачала в цьому щось добре згідно з Божою волею. Вони приземлились на острові, на якому варвари обложили місто і грозили знищенню його, якщо не заплатять їм певну суму грошей. Меланія та Апініян були спроможні дати їм те, чого бажали і так врятували місто.

Вони далі попливли до Північної Африки, де жили певний час і зустрічали великих церковних мужів того часу, як напр. Св. Августина та Св. Кирила Олександрійського. Потім перенеслися до Єрусалиму, хоч потім знову повернулись на короткий час до Африки, де зустрічались з Отцями Пустельниками.

Св. Меланія потім жила самотнім життям у чернечій келії на Оливній Горі. Після упокоєння Св. Апініяна, вона побудувала Монастир для мужчин на цій же Горі. Потім подалася у Константинополь, щоб провідати свого недужого дядька, Волусіяна, який був відмовлявся покинути язичництво. Внаслідок її молитов та мудрих та щирих слів він став віруючим і прийняв Хрещення перед своїм упокоєнням. Вона також використала візит, щоб у розмовах, з ким тільки могла, виправляти хиби Патріарха Несторія, який відмовляв назву «Богородиця» Пречистій Марії, настоюючи що вона в своїй утробі носила Людську а не Божеську природу Христа – і таким чином розділяв Христа на дві особи, замість визнавати Його, як одну Боголюдську Особу.

Вона передбачила наближення свого відходу від цього світу і приготувалась до нього молитвою і радісно прийняла Святі Таїнства перед тим як уснула. Церква Сходу майже відразу почала прославляти її, як Святу. А на Заході про неї майже нічого не знали аж до того часу, коли Кардинал Рамболла опублікував книжку про її життя у 1905 р.

Нехай Новий Рік, який для українців завжди освячений іменем цієї чудової жінки Християнки, прискорить пришествя Царства Отця і Сина і Святого Духа на землі, як на Небесах. Амінь.

St. Melania the Younger of Rome (439)

“Most wise Melania, you became a pure vessel.” (From the Troparion)

On January 13 (which is December 31 on the Julian Calendar) Ukrainians traditionally celebrate the eve of the civic New Year (the ecclesiastical New Year is September 1/14 – the Indiction – marking the beginning of a new agricultural cycle after the bringing in of the harvest). They call such celebrations “Malanka” which comes from the name of the Saint of the day, St. Melania the Younger of Rome who reposed on this day in 439.

This Melania is called the Younger to distinguish her from her pious paternal grandmother Melania who is also honoured as a Saint. The young Melania was the daughter of wealthy patricians. The family lived on the Coelian Hill, one of the seven upon which Rome is built, very near the Church of Sts. John and Paul, two soldiers who had been martyred by the Roman Emperor Julian the Apostate because they refused to give up their faith in Christ and sacrifice to the gods of the pagans. That Church had been built upon the foundation of one of the house Churches in which Christians used to meet for common prayer before the ban on Christianity was lifted by Emperor Constantine, whose soldiers John and Paul had been.

Sainte Mélanie La Jeune de Rome (439)

« Très sage Mélanie, tu es devenue un récipient pur » (tiré du Troparion)

Le 13 janvier (qui correspond au 31 décembre selon le calendrier julien), traditionnellement les Ukrainiens célèbrent la veille du Nouvel An civique (le Nouvel An ecclésiastique tombe le 1/14 – l’Indiction – marquant le début du nouveau cycle agricole après la récolte). Ils appellent ces fêtes « Malanka » qui provient du nom de la Sainte de ce jour, Ste-Mélanie la Jeune de Rome qui était décédé ce jour-là en 439.

On l’appelle Jeune pour la distinguer de sa pieuse grand-mère du côté paternel, Mélanie, qui est aussi honorée comme une Sainte. La jeune Mélanie était la fille de patriciens riches. La famille vivait sur la colline Coélienne, l’une des sept sur lesquelles Rome avait été construite, très près de l’Église des Saints Jean et Paul, deux soldats qui avaient été martyrisés par l’Empereur Romain Julien l’Apostate, parce qu’ils avaient refusé d’abandonner leur foi en Christ et faire des sacrifices aux dieux païens.

Cette Église avait été construite sur le fondement de l’une des Églises maison où les Chrétiens se réunissaient pour une prière commune avant la levée de l’interdiction du Christianisme par l’Empereur Constantin au service duquel étaient les soldats Jean et Paul.

Melania's parents promised her in marriage to another patrician youth, Apinianus. Influenced by her grandmother, the girl was inclined to an ascetic life but obeyed her parents in marrying the young man. They had two children who died at a very young age. By common agreement they began to live as brother and sister and Melania was able to pursue her ascetic vocation. She was twenty and Apinianus was twenty-four.

They sold their estates in Rome and Spain and used the funds to found and support churches, monasteries, hospitals, widows and orphans. Once they were on a ship which was diverted by a storm which the sailors thought was due to the wrath of God. But Melania said it was a manifestation of God's will and that good would come of it. They found harbour on an island upon which barbarians had laid siege to a city threatening to lay it waste unless they received a ransom. Melania and Apinianus were able to pay the ransom and save the city.

They continued on their way to North Africa where they lived for a time, meeting the great Churchmen of the time, including St. Augustine of Hippo and St. Cyril of Alexandria. They then moved to Jerusalem, returning to Africa for a short visit to Egypt where they met with some of the Fathers of the Desert.

St. Melania then lived a life of solitude in a monastic cell on the Mount of Olives. After the repose of St. Apinianus she built a Monastery for men on this Mount. She then went to Constantinople to visit her ailing uncle, Volusianus, who had refused to give up his pagan life. As a result of

Les parents de Mélanie ont promis sa main à un jeune patricien Apinianus. Influencée par sa grand-mère, la jeune fille était inclinée vers une vie ascétique, mais elle a obéi à ses parents en épousant le jeune homme. Ils ont eu deux enfants qui sont morts en bas âge. D'un commun accord, ils ont commencé à vivre comme frère et sœur et Mélanie a pu poursuivre sa vocation ascétique. Elle avait 20 ans et Apinianus en avait 24.

Ils ont vendu leurs propriétés à Rome et en Espagne et ont utilisé leur argent pour fonder et supporter les Églises, les Monastères, les hôpitaux, les veuves et les orphelins. Une fois ils étaient à bord d'un bateau qui a été détourné par une tempête qualifiée par les marins comme un signe de mécontentement de Dieu. Mais Mélanie a dit qu'il s'agissait plutôt de la manifestation de la volonté de Dieu et elle y voyait un bon augure. Ils ont trouvé un asile sur une île dont une ville était assiégée par les Barbares sous la menace de dévastation à moins de recevoir une rançon. Mélanie et Apinianus étaient en mesure de payer la rançon et ainsi ils ont sauvé la ville.

Ils ont poursuivi leur chemin jusqu'à l'Afrique du Nord où ils ont séjourné pour une période de temps ayant rencontré de grandes personnalités de l'Église, St Augustin de Hippo et St Cyril d'Alexandrie parmi elles. Ensuite ils se sont dirigés vers Jérusalem, et de retour en Afrique pour visiter brièvement l'Égypte où ils ont eu des rencontres avec les Pères du Désert.

Après cela, Mélanie a mené une vie solitaire dans une cellule au Couvent sur le Mont des Olives. Après la mort

her prayers and wise and sincere words he became a believer and was baptized before his repose. At the same time she spoke to everyone she could to correct the errors of Patriarch Nestorius who refused the title of "Theotokos" to Mary, insisting that she bore within her womb only the Human and not the Divine nature of Christ – thus seeing Christ as a divided rather than united Divine-Human Person.

She foresaw the approach of her departure from this world and prepared for it by prayers and joyfully received the Holy Mysteries before falling asleep. Venerated by the Eastern Church since shortly after her repose, she only began to be widely known in the West after the publication of her life by Cardinal Rampolla in 1905.

May the New Year which is always, for Ukrainians, sanctified by the name of this wonderful Christian lady hasten the coming of the Kingdom of the Father, Son and Holy Spirit on earth as it is in Heaven. Amen.

du Saint Apinianus elle a fait construire un Monastère sur ce même mont. Ensuite elle est allée à Constantinople pour rendre visite à son oncle malade Volousianus qui avait déjà refusé d'abandonner sa vie païenne. À la suite de ses prières et de ses mots sages et sincères, il est devenu croyant et a été baptisé avant son décès. Elle a aussi profité de cette visite pour parler à tous ceux à qui elle pouvait pour corriger les erreurs du Patriarche Nestor qui avait refusé le titre de « Théotokos » (Mère de Dieu) à Marie ayant insisté sur le fait qu'elle n'avait porté dans son utérus que la Nature Humaine et non la Divine de Christ – ainsi en considérant Christ comme une Personne divisée et non pas comme Divine-Humaine unie.

Elle a prévu l'approche de son départ de ce monde et s'y est préparée par les prières et a reçu de saints Mystères avec joie avant de s'endormir. Vénérée par l'Église de l'Est peu après sa mort, elle est largement inconnue à l'Ouest qu'après la publication de l'histoire de sa vie préparée par le Cardinal Rampolla en 1905.

Que le Nouvel An qui est toujours sacralisé pour les Ukrainiens par le nom de cette merveilleuse femme Chrétienne fasse avancer la venue du Royaume du Père, Fils et Saint-Esprit sur la terre comme il l'est aux Cieux. Amen. (traduit par Olena Yemchenko)